

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év november 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 19. napján kihirdetett KB.II.16/2015/8. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 15.880 (tizenötezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költség viselésére.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 19. napján kihirdetett Kb.II.16/2015/8. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft, összesen 120.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott a tárgyaláson bejelentette fellebbezését, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.949/2016/1. számú átiratában a vádlott elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését nem tartotta alaposnak. Kiemelte, hogy az elsőfokú katonai tanács súlyosan megsértette a tárgyalás kitűzésekor a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a 2015. április 22-i vádemelés után egyéb eljárási cselekmény nélkül a tárgyalást 2016. április 12-én tűzte. Álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásában az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálva, értékelve - a vádlott tagadásával mellett - a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg. A megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott továbbá arra, hogy a katonai tanács indokolási kötelezettségét teljesítette, indokolása a logika szabályainak megfelel, így kellően indokolta, hogy a vádlotti tagadással szemben miért állapított meg terhelő tényállást a kihallgatott tanúk és az ismertetett iratok alapján. A megalapozott tényállás megváltoztatására nincs törvényes ok, ezért a vádlott felmentésre irányuló fellebbezése, mivel az a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmába ütközik, eredményre nem vezethet. Átiratában kifejtette, hogy a megállapított tényállás alapján a katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott

bűnösségére és törvényesen minősítette az általa elkövetett cselekményt. A kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat, az nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés sem lehet eredményes. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A kirendelt védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében védencének az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartva elsődlegesen védence felmentésére tett indítványt. Álláspontja szerint védence abban hibázott, hogy nem vette fel a szolgálati helyével a kapcsolatot a következő szolgálatba lépése dátumának egyeztetése céljából, de terhére csupán gondatlanság róható, és mivel a szolgálati feladat alóli kibúvás csak szándékosan követhető el, ezért elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentését kérte. Másodlagos indítványa megrovás alkalmazására irányult, a jelentős időmúlásra és arra a körülményre figyelemmel, hogy három kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Emellett kihangsúlyozta, hogy a Bv. Intézet parancsnoka is fegyelmi eljárásban történő elbírálásra tett javaslatot a parancsnoki nyomozást követően, lehetőséget látva fenytetés kiszabására a terhére rótt bűncselekmény miatt.

A vádlott által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor csaknem egy évvel az ügy érkezése után intézkedett annak kitűzésére. Megállapítható azonban, hogy ezen eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

A felmentésre irányuló vádlotti fellebbezés és védői indítvány nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott az eljárás során következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését és bűnösségét. Védekezése szerint a megismert havi szolgálattervezet nem irányadó az állomány számára, valamint megpróbálta 2015. február 18-án napközben telefonon felhívni a Bv. Intézetet szolgálatba lépésének időpontját megtudakolni. Úgy gondolta, hogy majd a Bv. Intézet fogja őt keresni. Nem volt tisztában azzal, hogy aznap reggel szolgálatba kellett volna lépnie, nem szándékosan maradt távol.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott tagadó vallomásával szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 3. oldal utolsó bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottnak az eljárás során előterjesztett védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott, továbbá, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk.439.§. (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében állapította meg. A másodfokú katonai tanács részben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi indoklásával. A vádlott terhére álláspontja szerint eshetőleges szándék róható. Az eshetőleges szándékkal történő elkövetés megállapításához alanyi oldalon az szükséges, hogy az elkövető előre lássa cselekményének következményeit és abba belenyugodjon. Jelen esetben, hogy tisztában legyen azzal, mikor kell szolgálatba lépnie, és ahhoz mértén tanúsítson olyan magatartást, amely arra mutat, hogy az előre látható lehetséges következményeibe belenyugszik, mely szerint elmulasztja kötelességét. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlott tudomásul vette a szolgálatvezénylést, és általa sem volt vitatott az az ügyviteli utasítás, amely szerint a kötelessége volt, hogy érdeklődjön az intézettől a következő szolgálatba lépése időpontjáról. Vallomása szerint a kapcsolatfelvétel nem sikerült. A vádlott tehát belenyugodott magatartása lehetséges következményeibe, hogy megfelelő időben nem jelenik meg szolgálattételre. A BH.2014.266. sz. eseti döntésében a Kúria is kifejtette, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége nem célzatos bűncselekmény, ezért eshetőleges szándékkal is megvalósítható.

A vádlott büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezése és az erre irányuló ügyvédi indítvány alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A vádlott terhére rótt cselekmény kisebb tárgyi súlyú bűncselekménynek tekinthető, a vádlott késéssel ugyan, de szolgálatát ellátta. E bűncselekmény tekintetében a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka is fegyelmi eljárásban történő elbírálásra tett indítványt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádbeli cselekmény az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a vádlottal szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a Btk. 64. §-ában írt megrovás intézkedésre enyhítette. A bíróság helytelenítését fejezi ki a vádlottal szemben a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének működésével kapcsolatban 15.880,- forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a vádlottat kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. november 23.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. november 23.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül
Iván Erika
bírószági ügyintéző